

изравнять по свои-ты личны способности, съ кое-то бы ся избѣгнѣла най-голѣма-та опасность отъ народно-то ни осиро-машиваніе.

5) Училища-та да ся дѣлятъ на слѣдующи-ты рядове:

а) на *пръвоначяльны* или *взамоучишелны училища*, въ кои-то да ся учять ученици-ти само на едно просто, нѣ разборно прочитаніе и добро писмо; слѣдъ стова може да изучавать и нужды-ты молитвы, а друго ничто повече да ся непрѣдава тукъ. За въ тыя училища трѣбва да ся глѣда на учителя да бже възрастенъ чловѣкъ, кой-то да знае что сж това малкы дѣтца, та да може и да постѣпя съ тѣхъ като съ малкы дѣтца. Брой-тъ на ученицы-ты ако възлиза отъ 100 или 150 на горѣ, то да ся хване на учителя и помощникъ, какво-то всякой единъ отъ ученицы-ты да ся прѣслуша и на четеніе да ся прѣглѣда и на писмо отъ самый учитель. Врѣмя на ученіе-то да трае зимѣ заранъ и вечеръ по два чяса, а лѣтѣ по три чяса; па и това врѣмя да бже раздѣлено на ученицы-ты, та кога едни четѣтъ, другы да почивать вънъ и обратно. Длго-то сѣдѣніе по столове-ты и зѣпаніе изъ прозорцы-ты не ползува ученицы-ты, нѣ кжео-то и внимателно прѣглѣдваніе учителево гы учи, оправя на добъръ пѣтъ и приготвя за погорне ученіе. Заради това учитель-тъ е длженъ да бже цѣло-то врѣмя възъ ученицы-ты, доклѣ сж тін въ училище-то.

б) на *доленъ рядъ училища*, или селскы, кои-то да сж раздѣлены на три чинове съ единъ учитель.

ратъ общы-ты си пары безъ никаквѣ цѣль, или най-сѣтнѣ за зѣфете и другы такывы работы, въ кои-то дадены-ты пары имъ нехващать мѣсто, така сжще и на стары хора, кои-то желяхътъ както при-живѣ така и за по смръть да си отдѣлять и даднѣтъ нѣгдѣ нѣчто за душы-тъ, да го давать и да помагать на училищата, гдѣто милостыня-та бы имъ хванѣла най-пръво мѣсто. Особно на такывы стары хора, кои-то отъ просто-тъ не знахътъ гдѣ что да-вать, трѣбва да ся доказва, че что-то сж были въ старо врѣмя манастири-ти днесъ сж училища-та, гдѣто трѣбва да ся дава за да ся подпомагать тыя Богу най-угодны просвѣтны заведенія, отъ кои-то чловѣчество-то очяква всяко добро, та кой что-то си има за отдѣляніе само тѣмъ да го харизва и прѣписва за по смръть-тъ си както за вѣченъ спомянъ на свое-то имя на тоя свѣтъ, така и за олегченіе на душы-тъ си на оня свѣтъ—въ царство небесно.